

- **Ibrahim Oluklu**

- HALİM YAZICI'DA “ARTVİN'İN BORÇKA'SI”

artvin'in borçka'sı

bana artvin borçka'yı bir arkadaş sevdirdi
ben hiç karadeniz güneşini görmedim geceleri

hele doğu karadeniz'in sarp kayalıklarından
sarkarak batan ılık ürpertisini hiç

ama ağlıyorum işte bir türküsünde
silahların sevgilerin kaynarçası

damarlarıyla türküsünde geleceğin
o deli dolu artvin'in borçka'sına

bir arkadaş ki doktordur
elleri sensiz ve usuldur

sağlık ocağında ılık bir ışığın
yamacındadır bir serçe soluğuyla

nefes alıp veren yüreğini
karadeniz'in yeşilinden

ikisini birbirinden
ayramazsınız

o kadar serin hafif
elif eliftir avuçları

sanki bir ceylan sekiyordur
tüfeğinden avcının

bana artvin'in borçka'sını bir arkadaş sevdirdi
ben hiç artvin borçka'ya gitmedim
belki de hiç gitmeyeceğim

...

ya da yarın bir pusuda. (1)

Halim Yazıcı, sözün gerçekliğini söze dayandırmayan, sözün anlamlılığını sözde aramayan bir estetik kavrayışla yazıyor. Dünyaya ait olmanın bulandırılmasını engelliyor; kendi hâlini de dünya hâllerinden biri olarak seçikleştiriyor bu yazış tarzıyla.

Halim Yazıcı, “arkadaş/arkadaşlık” içerikleri üzerinden giderek boyutlandırıyor şiiri; kısa-uzun dizeler kurarak, alışılmamış bağdaştırmalar yaparak bir farklılaşma yaratıyor; ama orada durmuyor, farklılaşmayı burada aramıyor; bunları malzeme estetiği bilinciyle yapı düzeyine çıkarıyor. Çıkardığı bu yerde de yolculuğunu anlatıcının içine doğru değil, içindekileri hep gözeterek, dışına doğru sürdürüyor. İçindekiler “arkadaş/arkadaşlık”... Artvin'e, Borçka'ya, Karadeniz'e, Doğu Karadeniz'e; doğanın, toprağın insan eliyle yapılmış bölümlenmelerine, insan diliyle adlandırılmış bölümlerine doğru seyreden bir yolculuk ondaki. Sentaktik tutarlılık, semantik bir tutarlılıkla sürdürülüyor. Malzemeyi, dünyanın ve insanın hâlleri dair bir şey söylemeye araç alıyor.

Bir arkadaş: Sizin de bir arkadaşınız olmuştur. Arkadaşınızın bir işi, yaşı, memleketi vardır. Onun anlattıkları sizde yaşayıp gidiyordur, kim bilir... Siz anlatsanız başka bir öykü çıkar ortaya.
Bir arkadaşlık: Siz de arkadaşlıklar kurmuşsunuzdur. Köyde, kasabada, ilçede, ilde veya başka bir yerde. Bizimle olan bir şeydir arkadaşlık. “elleri sensiz ve usul”, “ya da yarım bir pusuda.” diye düşündüren bir “arkadaş/arkadaşlık” sizinki de.
“Arkadaş/arkadaşlık” üzerine daha çok söz edilebilir buradan, bu şiirden başlanarak. İşte Halim Yazıcı’nın estetiği bu. Size bir şeyler katan, bir şeyler söyleyen; sentaktik tutarlıkta, ondan öte; dünyaya dair, yaşadığımız uzaya dair bilgi de veren, söz söyleyen bir estetik...

(1) O Güzel Narin Gelin, Halim Yazıcı, Boyoz Kitap, 2011, s. 48